

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Igor Vasilachi,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Tatiana Vasilachi împotriva lui Igor Vasilachi privind majorarea pensiei de
întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 01 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-866/25
Nr. PIGD 2-24136250-01-2ra-18122025)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă (O. Ciocîrtă-Rusu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici)

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Igor Vasilachi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 noiembrie 2024, Tatiana Vasilachi, reprezentată de avocatul Lilian Zavalișca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Vasilachi privind majorarea pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, prin hotărârea din 06 mai 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a încasat de la pârâțul Igor Vasilachi pensia de întreținere pentru copilul minor comun, în mărime de 900 de lei lunar, începând cu data de 24 octombrie 2019 și până la atingerea majoratului.

3. Subsecvent, reclamanta a subliniat că în prezent, situația materială a pârâtului s-a îmbunătățit, acesta muncind peste hotarele țării, în Germania, și realizând venituri suficiente, fără a avea alte persoane la întreținere, ceea ce îi permite să contribuie într-o măsură mai mare la întreținerea copilului.

4. De asemenea, a indicat că necesitățile copilului au crescut semnificativ, inclusiv ca urmare a frecventării clasei I, precum și din cauza necesității unor servicii logopedice, fiecare consultație fiind în mărime de 300 de lei și necesare de 2–3 ori pe săptămână, a programului prelungit la Școala Primară „Grigore Vieru”, în mărime de 850 de lei, precum și a lecțiilor de pian, în mărime de 320 de lei.

5. Aici, a menționat că venitul său lunar, obținut în cadrul S.C. „MOBVARO-M” S.R.L., este de aproximativ 5750 de lei, insuficient pentru acoperirea tuturor cheltuielilor, în timp ce pârâțul manifestă dezinteres față de creșterea și educația copilului.

6. Astfel, în context, reclamanta a precizat că minimumul de existență pentru un copil cu vârsta între 7–17 ani constituie 3222,9 lei lunar, calculat pentru trimestrul I al anului 2024, însă cheltuielile reale depășesc această sumă, incluzând și costuri pentru tratamente medicale, transport și alte necesități.

7. Prin urmare, întemeindu-și acțiunea pe prevederile art. 39, 166 și 167 din Codul de procedură civilă, art. 2, 37 și 74–76 din Codul familiei, precum și pe art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, Tatiana Vasilachi, reprezentată de avocatul Lilian Zavalișca a solicitat admiterea integrală a cererii, majorarea pensiei de întreținere de la 900 de lei

lunar la 3500 de lei lunar, cu începere de la data depunerii cererii în instanța de judecată și până la atingerea majoratului copilului, precum și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, în mărime de 3500 de lei pentru asistență juridică și 450 de lei cu titlu de taxă de stat și taxă de timbru.

8. Prin hotărârea din 26 mai 2025 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Vasilachi.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor ***** născută la ***** , stabilită prin hotărârea din 06 mai 2020 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

S-a încasat de la Igor Vasilachi în beneficiul Tatiane Vasilachi pensia pentru întreținerea copilului minor ***** născută la ***** , în mărime de 3000 de lei lunar, începând cu 28 noiembrie 2024 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Igor Vasilachi în beneficiul Tatiane Vasilachi cheltuielile de judecată suportate la plata taxei de stat în sumă de 250 de lei, taxei de timbru în sumă de 200 de lei și pentru asistența juridică în sumă de 3500 de lei, iar în total suma de 3950 de lei.

S-a încasat de la Igor Vasilachi în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 591,96 de lei.

9. La 29 mai 2025, Igor Vasilachi a declarat apel împotriva hotărârii din 26 mai 2025 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie stabilită pensia de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 1600 de lei lunar.

10. Prin decizia din 01 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de Igor Vasilachi și s-a menținut hotărârea din 26 mai 2025 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

11. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Centru, a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit complet și obiectiv circumstanțele cauzei, a apreciat în mod legal și temeinic probele administrate, iar hotărârea pronunțată respectă drepturile și interesele legale ale părților.

12. Altfel spus, instanța de apel a conchis că pensia de întreținere stabilită anterior în mărime de 900 de lei este insuficientă pentru acoperirea necesităților copilului, concluzie întemeiată pe datele privind minimul de existență, potrivit art. 2 și art. 3 din Legea nr. 152/2012.

13. Totodată, în aplicarea art. 110 din Codul familiei, instanța de apel a constatat că reclamanta a prezentat probe suficiente care confirmă schimbarea esențială a circumstanțelor, inclusiv vârsta copilului și creșterea necesităților acestuia, raportate la datele statistice oficiale.

14. Instanța ierarhic inferioară a mai reținut, în temeiul art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și art. 74 alin. (1) din Codul familiei, că obligația de întreținere a copilului revine ambilor părinți și trebuie să asigure

un nivel de trai adecvat, în concordanță cu interesul superior al copilului, consacrat de art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

15. De asemenea, în baza art. 117, 118 și 130 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a apreciat probele administrate și a constatat că argumentele apelantului nu sunt susținute prin probe pertinente și concludente, fiind pur declarative, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

16. La 24 noiembrie 2025, Igor Vasilachi a declarat recurs împotriva deciziei din 01 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie stabilită pensia de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 2000 de lei lunar.

17. În susținerea cererii de recurs, recurentul reiterând motivele de fapt și de drept invocate la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, a conchis că decizia instanței de apel este nelegală și arbitrară și urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

18. Astfel, Igor Vasilachi a susținut că pensia de întreținere stabilită în mărime de 3000 de lei lunar este excesivă și disproporționată, încălcând principiul obligațiilor egale ale părinților prevăzut de art. 58 alin. (1) din Codul familiei, întrucât sarcina întreținerii copilului a fost pusă în mod preponderent în seama sa.

19. Acesta a invocat că nu este angajat oficial, iar în asemenea situații cuantumul pensiei trebuia determinat în funcție de minimul de existență, ceea ce ar presupune o contribuție egală a părinților, de aproximativ 1600 de lei fiecare.

20. Totodată, a susținut că instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat probele și nu au motivat corespunzător necesitatea majorării pensiei, solicitând reducerea acesteia la suma de 2000 de lei lunar.

21. La 18 decembrie 2025 în adresa Tatianeii Vasilachi și a reprezentantului acesteia, avocatului Lilian Zavalișca a fost expediată copia cererii de recurs depuse de Igor Vasilechi cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

22. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului depus de Igor Vasilachi, intimata nu a prezentat referință în care să-și expună opinia asupra argumentelor invocate de recurent în cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

26. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

27. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Igor Vasilachi s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 24 noiembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 01 octombrie 2025 și expediată în adresa lui Igor Vasilachi la 06 noiembrie 2025, însă date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele cauzei lipsesc.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.24).

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate

în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Din analiza recursului declarat rezultă că Igor Vasilachi a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 17).

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Igor Vasilachi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

35. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

36. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

37. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

38. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de

Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

39. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

40. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

41. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

42. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

43. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

44. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

45. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

46. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Centru, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

47. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

48. Decizia din 01 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 110 din Codul familiei, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Nemulțumirea exprimată de recurent privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor la 3000 de lei lunar, începând cu 28 noiembrie 2024 și până la atingerea majoratului copilului, nu poate suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate. Instanța de apel a reținut în mod corect că modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor la 3000 de lei lunar, este legală și întemeiată, întrucât sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 110 din Codul familiei, fiind demonstrată schimbarea esențială a circumstanțelor, în special creșterea necesităților copilului raportate la minimul de existență și interesul superior al acestuia.

49. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

51. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

52. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

53. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Igor Vasilachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Igor Vasilachi împotriva deciziei din 01 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu